

Dankbaar zullen we blijven gedenken

**GEERTRUIDA JOHANNA JOSEFINA
KAMP**

vanaf 20 april 1996 weduwe van
Johannes Hendrikus Kamphuis

Ze werd geboren in Zenderen op 4 maart 1913 en is op 83 jarige leeftijd, gesterkt door het sacrament van de zieken, in het Streekziekenhuis van Hengelo overleden op 16 januari 1997.

Op 20 januari d.a.v. hebben we haar na de gezongen requiemmis in haar parochiekerk van Zenderen, begraven bij haar man op het parochiekerkhof aldaar.

Van 1913 tot 1997 heeft ze gewoonnd in het landelijke Twentse Zenderen, buiten de bebouwde kom, op de boerderij waar de familie Kamp zich heel lang heel goed thuis heeft gevoeld. Ze groeide erop in een beschermde omgeving binnen een hecht gelovig katholiek gezin. Nadat ze de lagere school had voltooid, werd het onderwijs voortgezet aan de huishoudschool van de zusters in Borne. Ze wilde eigenlijk wel graag verder leren om onderwijzeres te worden. Ze had er de capaciteiten wel voor, maar het leek toch beter op de boerderij te helpen. Zo werd ze daar na verloop van tijd de boerin. Namelijk toen Hendrik Kamphuis in 1941 met haar trouwde en de naam Kamp veranderde in Kamphuis.

Bijna 55 jaar zijn ze getrouwd geweest. Een periode die voor beiden een periode is geweest waarin zij, ondanks verschillende zeer zware tegenslagen, staande

zijn gebleven. Van de vier kinderen die ze hebben gekregen, stierven er twee. Twee maal intens verdriet. Riekie stierf op 11 jarige leeftijd, heel plotseling, heel veel droefheid veroorzakend. Toen ze met haar man erover dacht de boerderij over te dragen aan haar zoon, is Jan - veel te jong - gestorven.

Opmerkelijk en bewonderenswaardig hoe deze twee mensen zulke stormen van het leven konden doorstaan, hoe zij bij alle verdriet niet opstandig werden en zich helemaal hebben geschikt in hun lot. Al die jaren heeft Truida bovendien nog een bijzondere zorg aan de dag gelegd voor haar zus, Anneke, die ze wel 60 jaar lang met persoonlijke zorg heeft omgeven.

Truida was een zachtaardige, hartelijke en meelevende vrouw. Ze had een heel grote belangstelling voor alles wat er in de wereld gebeurde. Ze keek trouw naar het nieuws op de TV. De kerkteléfono hield haar helemaal op de hoogte van het wel en wee in de parochie. Ze leefde mee met haar kinderen en heel bijzonder met haar kleinkinderen. Ze zou geen verjaardag vergeten en volgde vol belangstelling de resultaten van haar kleinkinderen in het onderwijs. Ze deelde in hun successen en wist precies hoe het met de studie ging.

Deze zeer gelovige vrouw was niet alleen een voorbeeld voor haar kinderen en kleinkinderen, maar voor allen die haar hebben gekend. Moge zij nu beloond worden voor haar onbaatzuchtige inzet voor het goede.

Voor uw meeleven met alles wat haar overkwam en voor uw medeleven met haar overlijden zeggen we U heel hartelijk dank.

Familie Kamphuis